

LIGJ
Nr.10 193, datë 3.12.2009

**PËR MARRËDHËNIET JURIDIKSIONALE ME AUTORITETET E HUAJA NË ÇËSHTJET
PENALE**

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83 pika 1 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1

Objekti

1. Ky ligj ka për objekt përcaktimin e rregullave plotësuese procedurale në fushën e marrëdhënieve juridiksionale me autoritetet e huaja në çështjet penale.

2. Dispozitat e këtij ligji nuk zbatohen kur parashikohet ndryshe në marrëveshjet ndërkombëtare, në të cilat Republika e Shqipërisë është palë.

Neni 2

Përkufizime

Për efekte të zbatimit të këtij ligji, termat e mëposhtëm kanë këto kuptime:

1. “Autoritete gjyqësore të huaja” janë autoritetet e huaja, që, sipas ligjit të huaj përkatës, u është dhënë cilësia për të kërkuar, dhënë ose përcjellë kërkesa që krijojnë marrëdhënie juridiksionale ndërkombëtare.

2. “Autoritete gjyqësore vendase” janë autoritetet e përcaktuara nga ligji nr. 8498, datë 10.6.1999 “Për ratifikimin e konventës europiane “Për ndihmën e ndërsjellë juridike në fushën penale”.

3. “Letërkërkesë” është forma me të cilën paraqiten kërkesat që krijojnë marrëdhënie juridiksionale ndërkombëtare.

4. “Ministria e Drejtësisë” është Ministria e Drejtësisë e Republikës së Shqipërisë.

5. “Shtetas i huaj” është çdo person, me ose pa shtetësi, i cili, sipas legjislacionit shqiptar, nuk është shtetas shqiptar.

6. “Shtet dënues” është shteti, në të cilin është dënuar një person.

7. “Shtet i kërkuar” është shteti, të cilit i drejtohet një letërkërkesë.

8. “Shtet kërkuar” është shteti, autoriteti kompetent gjyqësor i të cilit paraqet kërkesa që krijojnë marrëdhënie juridiksionale ndërkombëtare.

Neni 3

Fusha e zbatimit

Dispozitat e këtij ligji zbatohen:

a) në procedimet që lidhen me veprat penale, të cilat, në çastin e paraqitjes së kërkesës, janë në juridiksionin e autoriteteve gjyqësore të shtetit kërkuar ose në Republikën e Shqipërisë;

b) në procedimet që janë në juridiksionin e Gjykatës Europiane të të Drejtave të Njeriut ose gjykatave të tjera ndërkombëtare, juridiksioni i të cilave është pranuar nga Republika e Shqipërisë.

Neni 4

Llojet e letërkërkesave

Kërkesat që krijojnë marrëdhënie juridiksionale ndërkombëtare në përputhje me këtë ligj janë:
a) “Letërporositë”, ku përfshihen njoftimet e akteve, si dhe marrja e akteve të tjera dhe provave të procedimit penal.

b) Kërkesat e tjera, ku përfshihen ekstradimi i personave të proceduar penalisht, njohja dhe ekzekutimi i vendimeve gjyqësore të huaja, transferimi i procedimeve penale dhe transferimi i personave të dënuar.

Neni 5

Rregullat e përgjithshme mbi letërkërkesën

1. Letërkërkesa e autoriteteve gjyqësore vendase paraqitet me shkrim dhe, përveçse kur ky ligj parashikon ndryshe, duhet të përmbajë:

a) autoritetin që ka kërkuar letërkërkesën, emrin e shtetit të kërkuar dhe, kur është e mundur, emrin e autoritetit, të cilit i drejtohet letërkërkesa;

b) një përcaktim të saktë të llojit të kërkesës që krijon marrëdhënie juridiksionale ndërkombëtare, arsyet e dërgimit të letërkërkesës dhe bazën ligjore;

c) një përshkrim të procedimit penal që është duke u zhvilluar;

ç) një përshkrim të faktit penal, duke treguar kohën dhe vendin e tij, emërtimin ligjor të veprës penale, si dhe kopje të tekstit të dispozitave ligjore të brendshme të zbatuara;

d) gjenealogjetet, duke përmendur shtetësinë e personit që ka lidhje me objektin e letërkërkesës, si edhe pozitën e tij në procedimin penal;

dh) aktet që i bashkëngjiten letërkërkesës, nëse ka, të evidentuara edhe në një listë;

e) deklarin, nëse çështja është urgjente dhe afatin brenda të cilit nevojitet ekzekutimi, së bashku me arsyet e urgjencës apo afatit;

ë) çdo informacion tjetër, që mund të jetë me rëndësi për procedurën e ekzekutimit të letërkërkesës.

2. Letërkërkesa e autoriteteve gjyqësore të huaja dhe dokumentet bashkëlidhur, në rast se nuk shoqërohen me një kopje në gjuhën shqipe, përkthehen nga Ministria e Drejtësisë.

3. Letërkërkesa paraqitet nga autoritetet gjyqësore vendase e nënshkruar dhe e vulosur, si dhe e shoqëruar me përkthim në gjuhën e vendit të cilit i drejtohet letërkërkesa. Kur shteti i huaj ka përcaktuar se pranon letërkërkesat në një gjuhë tjetër, autoriteti gjyqësor vendas mund ta paraqesë kërkesën në gjuhën e pranuar. Në rast urgjence apo gjuhe jo shumë të njohur, përkthimi kryhet nga Ministria e Drejtësisë, me kërkesë të motivuar nga autoriteti gjyqësor vendas. Shpenzimet e përkthimit evidentohen dhe i përcillen autoritetit gjyqësor vendas për t’u përfshirë në shpenzimet procedurale të parapaguara, sipas nenit 485 të Kodit të Procedurës Penale. Rregulla më të detajuara për formën e letërkërkesës, procedurën dhe përkthimin e akteve rregullohen me udhëzim të përbashkët të Ministrit të Drejtësisë dhe të Prokurorit të Përgjithshëm.

4. Autoriteti gjyqësor vendas, nëse e çmon të nevojshme, mund të bëjë shtesa të letërkërkesës, në përputhje me kushtet e këtij neni.

5. Letërkërkesa dorëzohet nëpërmjet shërbimit postar, korrierit diplomatik. Ajo mund të dorëzohet edhe nëpërmjet mjeteve të tjera teknike të përshtatshme, por me kusht që të konfirmohet marrja në dorëzim.

6. Autoritetet gjyqësore vendase i ekzekutojnë letërkërkesat pa vonesë.

Neni 6

Autoriteti qendror

1. Letërkërkesa e autoriteteve gjyqësore vendase i përcillet autoriteteve gjyqësore të huaja nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë, përveç rastit kur ky ligj parashikon ndryshe. Në rast se Ministria e Drejtësisë konstaton se letërkërkesa nuk plotëson kushtet e nenit 5 të këtij ligji, ia kthen autoritetit gjyqësor vendas për plotësimin e të metave.

2. Në rast urgjence, autoritetet gjyqësore vendase mund t’i përcjellin letërkërkesat drejtpërdrejt, me përjashtim të rasteve kur legjislacioni i brendshëm parashikon ndryshe. Në rast të përcjelljes së drejtpërdrejtë të letërkërkesave, autoriteti gjyqësor vendas njofton njëkohësisht

Ministrinë e Drejtësisë.

3. Letërkërkesat e autoriteteve gjyqësore të huaja i përcillen autoriteteve gjyqësore vendase nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë, me përjashtim të rasteve kur legjislacioni i brendshëm parashikon ndryshe.

Neni 7

Përcjellja e letërkërkesës tek autoriteti kompetent

1. Ministria e Drejtësisë i jep rrugë letërkërkesës së huaj pasi vlerëson kushtet e përcaktuara në legjislacionin e brendshëm. Në vijim, letërkërkesa i përcillet prokurorit të rrethit ku duhet ekzekutuar letërkërkesa, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm.

2. Nëse autoriteti gjyqësor vendas ka kompetencë për ekzekutimin e një prej disa veprimeve të kërkuara, atëherë ai mund të procedojë me ekzekutimin e të gjitha veprimeve, nëse një gjë e tillë është e përshtatshme.

3. Kur autoriteti gjyqësor vendas, që merr një letërkërkesë, nuk ka kompetencë për ekzekutimin e saj, ai ia përcjell kërkesën pa vonesë autoritetit gjyqësor vendas kompetent dhe njofton njëkohësisht Ministrinë e Drejtësisë.

Neni 8

Refuzimi i letërkërkesës

1. Ministria e Drejtësisë dhe autoriteti gjyqësor vendas i japin rrugë letërkërkesës kur plotësohen kushtet e përcaktuara në legjislacionin e brendshëm.

2. Këto autoritete mund të refuzojnë letërkërkesat e parashikuara në nenin 4 pika 2 të këtij ligji, edhe për shkaqe të tjera të parashikuara në ligj.

3. Në rast të veprave penale kundër njerëzimit apo vlerave të tjera të mbrojtura nga e drejta ndërkombëtare, tentativave për t'i kryer ato, si dhe bashkëpunimit në kryerjen e tyre, Ministria e Drejtësisë dhe autoriteti gjyqësor vendas nuk mund të refuzojnë letërkërkesën me shkakun se përbëjnë vepra penale politike.

4. Vendimi i refuzimit të një letërkërkesë përmban arsyet e refuzimit dhe bazën ligjore.

Neni 9

Reciprociteti

1. Letërkërkesa e autoritetit gjyqësor të huaj pranohet nëse përmban garancitë për reciprocitet, të dhëna nga shteti kërkuar, që përfshijnë pritshmërinë që ky shtet të ekzekutojë një kërkesë të ngjashme të drejtuar nga autoritetet gjyqësore vendase.

2. Ministria e Drejtësisë, pavarësisht pikës 1 të këtij neni, mund t'i japë rrugë letërporosive edhe në mungesë të garancive të shprehura për reciprocitet.

Neni 10

Njoftimet

1. Me kërkesë të autoritetit gjyqësor të huaj, autoriteti gjyqësor vendas që procedon, njofton fillimin e ekzekutimit të letërkërkesës, me përjashtim të rastit kur ekzekutimi është i menjëhershëm.

2. Nëse letërkërkesa nuk plotësohet brenda afatit të kërkuar në letërkërkesë dhe kjo ka pasoja në procedimin që zhvillon autoriteti gjyqësor i huaj, autoriteti gjyqësor vendas që procedon, njofton menjëherë autoritetin gjyqësor të huaj se kur është e mundur të ekzekutohet letërkërkesa.

3. Njoftimet, sipas këtij neni, i përcillen autoritetit gjyqësor të huaj nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë.

Neni 11

Plotësimi i letërkërkesave dhe pengesat për ekzekutimin e tyre

1. Nëse letërkërkesa e huaj nuk përmban informacionin e nevojshëm për ekzekutimin e saj,

Ministria e Drejtësisë njofton autoritetin gjyqësor të huaj ta plotësojë, pa ia përcjellë atë organit të prokurorisë. Përcjellja e letërkërkesës bëhet nga Ministria e Drejtësisë pas plotësimit të saj nga autoriteti gjyqësor i huaj.

2. Nëse letërkërkesa mund të ekzekutohet pjesërisht ose e kushtëzuar, Ministria e Drejtësisë, edhe kryesisht, e njofton shtetin kërkues dhe i jep mundësinë për të dhënë mendimin e tij ose për të plotësuar kërkuesën.

3. Kërkesat e pikave 1 dhe 2 të këtij neni mund të paraqiten edhe nga autoriteti gjyqësor vendas që procedon, nëse me marrjen e akteve e çmon një gjë të tillë. Këto kërkesa i paraqiten drejtpërdrejt autoritetit të shtetit kërkues, duke njoftuar në të njëjtën kohë Ministrinë e Drejtësisë.

Neni 12

Konfidencialiteti

1. Ministria e Drejtësisë dhe autoriteti kompetent gjyqësor vendas, me kërkuesën e autoritetit gjyqësor të huaj, zbatojnë rregullat për ruajtjen e sekretit shtetëror dhe për mbrojtjen e të dhënave personale në lidhje me informacionin e treguar në letërkërkesë.

2. Nëse kërkesa e referuar në pikën 1 të këtij neni nuk mund të plotësohet, Ministria e Drejtësisë ose autoriteti gjyqësor vendas njoftojnë brenda 5 ditëve autoritetin gjyqësor të huaj.

KREU II

LETËRPOROSITË

Neni 13

Llojet e letërporsive dhe fusha e zbatimit

1. Llojet e letërporsive janë:

a) njoftimi i aktit të thirrjes ndaj personit nën hetim, të pandehurit, dëshmitarit, ekspertit, të dënuarit apo palëve të tjera në procedimin penal;

b) njoftimi i urdhrave, i vendimeve të autoriteteve gjyqësore dhe i dokumenteve të tjera të nevojshme që lidhen me procedimin penal në shtetin kërkues;

c) masat e sigurimit pasuror për efekte të një procedimi penal;

ç) pyetja e personit nën hetim, të pandehurit, të dënuarit, dëshmitarit dhe ekspertit, goftë edhe nëpërmjet zhvillimit të seancave dëgjimore me anë të lidhjeve telefonike dhe audiovizive;

d) transferimi i përkohshëm i personave të ndaluar, me qëllim pyetjen e tyre;

dh) veprime të tjera hetimore, të cilat nuk janë të ndaluara nga ligji.

2. Krahas rasteve të procedimeve penale të parashikuara nga neni 3 i këtij ligji, ekzekutohen letërporsitë e autoriteteve gjyqësore të huaja në procedimet administrative, nëse vendimi i dhënë në përfundim të tyre mund të ankimohet në një gjykatë me juridiksion penal. Ky rregull zbatohet deri në masën që parashikohet në marrëveshjet ndërkombëtare të detyrueshme për Republikën e Shqipërisë.

Neni 14

Veprimet për ekzekutimin e letërporsive

1. Ministria e Drejtësisë, pas dhënies rrugë, ia përcjell aktet prokurorit të rrethit ku duhet të ekzekutohet letërporsia, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm, brenda 10 ditëve nga marrja e akteve. Në raste urgjente, Ministria e Drejtësisë mund t'ia përcjellë aktet prokurorit të rrethit, duke njoftuar njëkohësisht Prokurorin e Përgjithshëm.

2. Prokurori i rrethit paraqet kërkuesën në gjykatë për të disponuar ekzekutimin e letërporsisë me vendim, sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale. Ky rregull nuk zbatohet kur parashikohet ndryshe në marrëveshjet ndërkombëtare, në të cilat Republika e Shqipërisë është palë.

Neni 15

Përcjellja e drejtpërdrejtë e letërporsive

1. Krahas mënyrave të përcjelljes së letërkërkesave të parashikuara në nenet 6 dhe 7 të këtij

ligji dhe vetëm për qëllime të këtij kreu, letërporositë mund të përcillen edhe drejtpërdrejt nëpërmjet autoriteteve gjyqësore vendase dhe të huaja, në raste urgjente.

2. Në këtë rast, autoriteti gjyqësor vendas i dërgon njëkohësisht Ministrisë së Drejtësisë kopje të këtyre letërporosive.

3. Ky nen nuk zbatohet në rastin e letërporosive të parashikuara nga neni 13 pika 1 shkronja “d” të këtij ligji.

Neni 16

Prania e autoriteteve gjyqësore të huaja në marrjen e provave

1. Autoriteti gjyqësor vendas, me kërkesë të shprehur të autoritetit gjyqësor të huaj, jep informacion për kohën dhe vendin e ekzekutimit të letërporosisë.

2. Gjykata mund të lejojë përfaqësues të autoriteteve gjyqësore të huaja të marrin pjesë në marrjen e provës dhe që t’i drejtojnë pyetje personit që pyetet, sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 17

Procedura e posaçme

Nëse autoriteti gjyqësor i huaj kërkon në letërporosi plotësimin e kushteve të veçanta, lidhur me formën dhe procedurën, autoriteti gjyqësor vendas vepron për ekzekutimin e saj në përputhje me këto kërkesa, me kusht që kërkesat të mos jenë në kundërshtim me parimet themelore të rendit juridik të Republikës së Shqipërisë.

Neni 18

Dokumentimi i njoftimit

Autoritetet gjyqësore vendase dokumentojnë kryerjen e njoftimit të kërkuar nga autoritetet e huaja në përputhje me rregullat e njoftimit të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 19

Paprekshmëria e personit të thirrur

1. Kur personi, për të cilin kërkohet njoftimi për t’u thirrur në procedim në Shqipëri, nuk arrin të veprojë në përputhje me aktin e thirrjes, të lëshuar nga shteti kërkuar, ndaj tij nuk ndërmerret asnjë masë detyruese, shtrënguese apo sanksion penal.

2. Nëse autoritetet gjyqësore vendase thërrasin një dëshmitar ose ekspert me vendbanim ose vendqëndrim jashtë shtetit, ai, gjatë kohës së qëndrimit në Shqipëri, nuk do t’i nënshtrohet procedimit penal për një veprë të kryer përpara paraqitjes në territorin shqiptar dhe as do të dërgohet të vuajë një dënim penal të dhënë me një vendim gjyqësor vendas, të dhënë përpara paraqitjes së tij.

3. Pika 2 e këtij neni nuk zbatohet nëse dëshmitari apo eksperti, edhe pse i është dhënë mundësia, nuk është larguar nga territori shqiptar brenda 15 ditëve pasi ai është njoftuar se prania e tij nuk është më e nevojshme. Ky afat nuk përfshin periudhën gjatë së cilës dëshmitari apo eksperti nuk mund të largohet nga territori shqiptar për shkaqe të ligjshme të dokumentuara.

Neni 20

Seancat dëgjimore nëpërmjet lidhjes telefonike ose audiovizive

1. Autoritetet gjyqësore vendase mund t’i drejtojnë kërkesë autoriteteve gjyqësore të huaja për pyetjen në distancë të dëshmitarit ose ekspertit të ndodhur jashtë shtetit, nëpërmjet lidhjeve telefonike ose audiovizive.

2. Kërkesa drejtuar autoritetit gjyqësor të huaj për zhvillimin e seancës nëpërmjet lidhjeve telefonike ose audiovizive, krahas informacionit të parashikuar nga pika 1 i nenit 5 të këtij ligji, duhet të përmbajë:

a) emrin e autoritetit gjyqësor vendas dhe të personave që do të drejtojnë seancën dëgjimore;

- b) arsyen pse nuk është e mundur pjesëmarrja personalisht e dëshmitarit apo ekspertit.
- 3. Autoritetet gjyqësore vendase ekzekutojnë letërporositë e huaja me objekt zhvillimin e seancave dëgjimore nëpërmjet lidhjeve telefonike ose audiovizive kur:
 - a) dëshmitari ose eksperti nuk dëshiron apo nuk ka mundësi të paraqitet tek autoritetet gjyqësore të huaja, si dhe ka dhënë pëlqimin për zhvillimin e seancës në këtë formë;
 - b) gjykata kompetente ka miratuar kërkesën e shtetit kërkuar për zhvillimin e seancës në këtë formë.
- 4. Pyetja e dëshmitarëve ose e ekspertëve në distancë kryhet nga autoritetet gjyqësore vendase duke respektuar rregullat e marrëveshjeve ndërkombëtare dhe dispozitat e Kodit të Procedurës Penale.

Neni 21

Transferimi i përkohshëm i personave të ndaluar

1. Kur autoriteti gjyqësor i huaj thërret për të pyetur një person të ndaluar në Shqipëri, ai mund të transferohet përkohësisht në shtetin kërkuar.
2. Transferimi i përkohshëm i personit vendoset nga Ministri i Drejtësisë, nëse shteti kërkuar jep garanci për mbrojtjen dhe kthimin e personit brenda periudhës së përcaktuar.
3. Transferimi refuzohet kur:
 - a) personi i ndaluar nuk jep pëlqimin e tij. Në rast se personi i ndaluar e ka dhënë pëlqimin, ai nuk mund ta revokojë atë;
 - b) transferimi mund të zgjasë ndalimin e tij;
 - c) ka arsye të tjera thelbësore për të mos e transferuar atë.
4. Kur prania e personit të ndaluar është e nevojshme në procedimet penale që zhvillohen nga autoritetet gjyqësore vendase, transferimi mund të shtyhet.
5. Kur një shteti të tretë i kërkohet të transferojë një person të ndaluar përmes territorit shqiptar, kalimi transit i tij lejohet nëse nuk është shtetas shqiptar.
6. Zyra e Interpolit, në bashkëpunim me autoritetin homolog të shtetit kërkuar, merr masat teknike për të realizuar dorëzimin e personit të ndaluar dhe njofton menjëherë Ministrinë e Drejtësisë për vendin dhe datën e dorëzimit të të transferuarit të përkohshëm. Dorëzimi i personit të transferuar kryhet nga Zyra e Interpolit, e cila menjëherë njofton Ministrinë e Drejtësisë dhe Prokurorin e Përgjithshëm.
7. Koha e ndalimit në shtetin kërkuar llogaritet në masën e dënimit që vuhet në Shqipëri.
8. Rregullat e parashikuara nga ky nen zbatohen edhe ndaj personit të ndaluar në territorin shqiptar apo që është transferuar për të vuajtur dënimin e dhënë nga shteti kërkuar, kur paraqitja e tij personale është kërkuar për efekt të rishikimit të vendimit nga shteti kërkuar.

Neni 22

Kontrolli dhe sekuestrimi i sendeve

1. Me kërkesë të autoriteteve gjyqësore të huaja, autoriteti gjyqësor vendas mund të vendosë lejimin e kontrollit të vendeve ose sekuestrimin e sendeve të konfiskueshme që ndodhen në territorin e Republikës së Shqipërisë në lidhje me faktet e përcaktuara në letërporosi. Vendimi mund të ankimohet brenda 10 ditëve nga dita e nesërme e marrjes dijeni, sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale.
2. Autoriteti gjyqësor vendas kompetent kryen kontrollin dhe sekuestrimin në përputhje me rregullat e Kodit të Procedurës Penale.
3. Kur një palë e tretë, që ka fituar të drejta në mirëbesim, një autoritet shtetëror apo një palë e dëmtuar, që ka vendbanimin ose vendqëndrim në Shqipëri, pretendon pronësinë mbi sendet, dokumentet apo fitimet, sendet e parashikuara në pikën 1 të këtij neni dërgohen vetëm nëse autoriteti gjyqësor i huaj garanton kthimin e tyre në fund të procedimeve në lidhje me provat.
4. Dërgimi mund të shtyhet për aq kohë sa sendet, dokumentet apo fitimet janë të nevojshme për procedimet penale të filluara në Shqipëri.

Neni 23

Dorëzimi i sendeve të sekuestruara

1. Sendet e sekuestruara i dërgohen autoritetit të huaj gjyqësor me kërkesën e tij, në ekzekutim të letërporosisë, për t'u konfiskuar ose për t'u kthyer pronarit të ligjshëm.

2. Këto sende përfshijnë:

- a) sendet e përdorura për kryerjen e një vepre penale;
- b) sendet që rrjedhin nga kryerja e një vepre penale apo vlera e barabartë me to;
- c) fitimet nga një vepër penale apo vlera e barabartë me to;
- ç) sende të tjera të dhëna me qëllim nxitjen për kryerjen e një vepre penale, si edhe shpërblimet për një vepër penale.

3. Sendet apo fitimet mund të mbahen në mënyrë të përhershme në Shqipëri nëse:

- a) pronari i tyre ka vendbanimin ose vendqëndrimin në Republikën e Shqipërisë;
- b) ka pretendime serioze të autoriteteve shtetërore shqiptare në lidhje me sendet apo fitimet;
- c) personi, i cili nuk ka marrë pjesë në kryerjen e një vepre penale dhe pretendimet e të cilit nuk garantohen nga shteti kërkuar, provon se ka fituar të drejta mbi këto sende dhe fitime, në mirëbesim, si edhe që personi ka vendbanimin në Shqipëri.

Neni 24

Shtyrja e ekzekutimit të kërkesave

1. Autoriteti gjyqësor vendas mund të shtyjë ose të kushtëzojë ekzekutimin e kërkesave nëse ai mund të ndikojë në mbarëvajtjen e procedimeve penale të filluara nga autoritetet gjyqësore vendase.

2. Autoriteti gjyqësor vendas njofton autoritetin gjyqësor të huaj, duke deklaruar arsyet e shtyrjes ose kushtëzimit. Në rast se njoftimi kryhet drejtpërdrejt tek autoriteti gjyqësor i huaj, autoriteti gjyqësor vendas njofton njëkohësisht edhe Ministrinë e Drejtësisë.

Neni 25

Shpenzimet

1. Shteti shqiptar, nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë, mund të heqë dorë nga rimbursimi i shpenzimeve të ekzekutimit të letërporosisë nga shteti kërkuar.

2. Shpenzimet e ekzekutimit të letërporosisë vendase paguhet nga autoriteti gjyqësor vendas që ka kërkuar letërporosinë.

3. Një dëshmitar ose ekspert që paraqitet në ekzekutim të një letërporosisë të autoriteteve gjyqësore vendase ka të drejtën e rimbursimit të shpenzimeve të udhëtimit dhe ushqimit, të cilat dokumentohen si pjesë e shpenzimeve procedurale në përputhje me Kodin e Procedurës Penale.

4. Në rast se letërporosia e autoritetit gjyqësor vendas ka objekt dhënien e dëshmisë së ekspertit, atëherë autoriteti gjyqësor vendas mund të depozitojë paraprakisht një shumë për mbulimin e shpenzimeve të dëshmisë së ekspertit nëse autoriteti gjyqësor i huaj e kërkon shprehimisht një gjë të tillë.

5. Letërporositë e autoriteteve gjyqësore vendase, në rastet e pikave 2 dhe 3 të këtij neni, tregojnë shpenzimet e pagueshme dhe ato të rimbursueshme. Me kërkesë me shkrim të personave të thirrur, atyre u jepet paraprakisht një shumë për të mbuluar shpenzimet.

6. Autoritetet gjyqësore vendase nuk paguajnë shpenzimet e ekzekutimit të letërporosisë të huaja për:

- a) udhëtimin dhe qëndrimin e personave të thirrur për t'u pyetur apo për të kryer një veprim procedural;
- b) transferimin e përkohshëm të personave të ndaluar;
- c) zhvillimin e seancave dëgjimore nëpërmjet lidhjeve telefonike ose audiovizive;
- ç) ruajtjen apo administrimin e provave apo sendeve;
- d) kryerjen e veprimeve procedurale me shpenzime të larta apo të jashtëzakonshme.

Neni 26

Masat paraprake

Me kërkesë të autoriteteve gjyqësore të huaja dhe në përputhje me legjislacionin e brendshëm,

autoriteti gjyqësor vendas merr masa paraprake për ruajtjen e provave, të sendeve të konfiskueshme, të situatës ekzistuese ose mbrojtjes së interesave ligjorë të rrezikuar.

Neni 27

Përcjellja e të dhënave pa kërkesë

1. Autoritetet gjyqësore vendase edhe kryesisht i përcjellin autoriteteve gjyqësore të huaja informacion që lidhet me veprat penale, të mbledhur gjatë procedimit penal, nëse ato vlerësojnë se përcjellja e një informacioni të tillë mund të ndihmojë në fillimin e një procedimi penal apo në paraqitjen e një kërkesë për ndihmë juridike nga shteti i huaj. Përcjellja e këtij informacioni bëhet nëse nuk pengohet ecuria e procedimit penal në Shqipëri dhe duke respektuar kushtet e reciprocitetit.

2. Autoriteti gjyqësor kompetent vendas mund të kërkojë nga autoritetet gjyqësore të huaja, që kanë marrë informacionin e përmendur në pikën 1 të këtij neni, të dhëna për masat e marra në lidhje me informacionin e përcjellë. Gjithashtu, autoriteti gjyqësor kompetent vendas mund të vendosë kushte të tjera në lidhje me përdorimin e këtij informacioni në shtetin, të cilit i është përcjellë informacioni.

Neni 28

Përcjellja e informacionit për shtetasit e huaj të proceduar ose të dënuar

1. Ministria e Drejtësisë çdo tre muaj i dërgon informacion autoritetit gjyqësor të huaj për vendimet penale të formës së prerë, të dhëna ndaj shtetasve të atij shteti. Ky informacion nxirret nga regjistri i gjendjes gjyqësore.

2. Me kërkesën e autoriteteve kompetente gjyqësore të huaja, Ministria e Drejtësisë përcjell shkurtimin e vendimit penal të formës së prerë ose vërtetimin e gjendjes gjyqësore.

3. Me kërkesën e një shteti të huaj, Ministria e Drejtësisë mund të përcjellë të dhëna për personat që janë shtetas të shtetit kërkuar dhe që janë subjekte të një procedimi penal të filluar në Republikën e Shqipërisë. Për plotësimin e kësaj kërkesë, Ministria e Drejtësisë bashkëpunon me Prokurorin e Përgjithshëm.

Neni 29

Regjistri gjyqësor penal i shtetasve shqiptarë të dënuar jashtë shtetit

1. Zyra e Regjistrat Gjyqësor regjistron në një regjistër të posaçëm shkurtimet e vendimeve për shtetasit shqiptarë të dënuar penalisht jashtë shtetit, duke përfshirë edhe shtetasit shqiptarë të lindur jashtë shtetit. Për këtë qëllim krijohet një regjistër i posaçëm pranë kësaj zyre.

2. Nëse autoritetet gjyqësore të huaja përcjellin informacionin për dënimin e shtetasve shqiptarë në gjuhë të huaj, përkthimi i tyre realizohet nga Ministria e Drejtësisë nëpërmjet shërbimit të përkthimit zyrtar.

3. Për përdorimin, administrimin dhe mbrojtjen e informacionit, si dhe për heqjen e shënimeve në këtë regjistër zbatohen rregullat e legjislacionit të brendshëm.

Neni 30

Njoftimet për legjislacionin

1. Me kërkesën e autoriteteve gjyqësore vendase, Ministria e Drejtësisë merr tekstin e legjislacionit në fuqi në shtete të tjera, si edhe çdo informacion për çështje të posaçme juridike, nëse kjo është e nevojshme.

2. Ministria e Drejtësisë i përcjell tekstin e legjislacionit të brendshëm ose informacion për çështje të posaçme juridike autoriteteve të huaja gjyqësore kur kërkohet prej tyre.

KREU III

EKSTRADIMI
SEKSIONI I
EKSTRADIMI NGA REPUBLIKA E SHQIPËRISË

Neni 31
Ligji i zbatueshëm

Dorëzimi i një personi nën hetim, të pandehur apo të dënuar, në drejtim të një shteti të huaj kryhet sipas këtij ligji, rregullave të legjislacionit shqiptar dhe të marrëveshjeve ndërkombëtare, në të cilat Republika e Shqipërisë është palë.

Neni 32
Kushtet për ekstradimin

Përveç kushteve të parashikuara në Kodin Penal dhe në Kodin e Procedurës Penale, ekstradimi i një personi në drejtim të një shteti të huaj lejohet kur plotësohen edhe kushtet e mëposhtme:

- a) legjislacioni shqiptar parashikon për veprën penale, për të cilën shteti i huaj ka caktuar masën shtrënguese të sigurimit, një dënim me burgim jo më të ulët se një vit;
- b) masa ose pjesa e mbetur e dënimit të dhënë me vendim gjyqësor të formës së prerë është të paktën 4 muaj në kohën e paraqitjes së kërkesës për ekstradim;
- c) ndjekja penale ose ekzekutimi i dënimit penal nuk janë parashkruar sipas legjislacionit të shtetit kërkues;
- ç) janë kushtet për rifillimin e procedimit penal në shtetin kërkues, megjithëse procedimi penal në Shqipëri, për të njëjtën vepër penale, ka pushuar;
- d) shteti kërkues jep garanci që nuk do të japë një dënim me vdekje ose nëse e ka dhënë një dënim të tillë, nuk do ta ekzekutojë atë.
- dh) personi, për të cilin kërkohet ekstradimi, në kohën e paraqitjes së kërkesës për ekstradim, nuk ka aplikuar apo nuk i është dhënë azil në Shqipëri ndaj shtetit kërkues.

Neni 33
Veprimet e Ministrisë së Drejtësisë

1. Ministria e Drejtësisë, kur nuk e refuzon kërkesën për ekstradim, ia përcjell aktet brenda 10 ditëve prokurorit pranë gjykatës kompetente, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm. Në raste të ndërlikuara, për shkak të vëllimit të akteve apo të nevojës për përkthim, ky afat mund të zgjatet deri në 15 ditë.

2. Ministria e Drejtësisë, nëse konstaton se kërkesës për ekstradim nuk i janë bashkëngjitur të gjitha aktet e nevojshme, por gjithsesi arrin në përfundimin që nuk është rasti për refuzimin e kërkesës, vepron sipas nenit 11 të këtij ligji. Aktet plotësuese të paraqitura nga shteti kërkues i përcillen organit të prokurorisë brenda 7 ditëve nga marrja e tyre, duke respektuar edhe detyrimin për përkthim.

3. Ministria e Drejtësisë vepron në të njëjtën mënyrë edhe në rast se i paraqitet kërkesë për plotësim aktesh nga autoritetet gjyqësore vendase.

Neni 34
Veprimet e prokurorisë

1. Prokurori, pas marrjes së kërkesës për ekstradim, brenda 10 ditëve urdhëron thirrjen e të interesuarit, me qëllim identifikimin e tij dhe për të marrë pëlqimin eventual për ekstradimin.

2. Urdhri i thirrjes së prokurorit përmban:

- a) të dhëna për kohën dhe vendin e paraqitjes;
- b) të drejtën për të zgjedhur një mbrojtës;
- c) arsyen e thirrjes me një përmbledhje të shkurtër të fakteve; si dhe
- ç) paralajmërimin për shoqërimin e detyrueshëm të personit, në rast mosparaqitjeje të personit pa shkaqe të ligjshme.

3. Prokurori dokumenton veprimet me personin e interesuar me procesverbal, sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale.

4. Në vijim, prokurori respekton rregullat e Kodit të Procedurës Penale për paraqitjen e kërkesës në gjykatë.

Neni 35

Masat shtrënguese dhe sekuestrimet

1. Ministria e Drejtësisë, me marrjen e një urdhri ndërkombëtar arresti nga Zyra e Interpolit, në të cilin deklarohet qëllimi i shtetit kërkues për ekstradimin e shtetasit të huaj, brenda 5 ditëve ia përcejell Prokurorit të Përgjithshëm për të vepruar sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale.

2. Ministria e Drejtësisë vepron në të njëjtën mënyrë edhe me marrjen e një kërkesë nga shteti kërkues për vendosjen e masave të tjera shtrënguese apo për sekuestrimin e provave materiale dhe të sendeve që janë përfitim i veprës penale, për të cilën është kërkuar apo do të kërkohej ekstradimi.

3. Prokurori i Përgjithshëm ia dërgon aktet prokurorit pranë gjykatës kompetente, që ky i fundit të depozitojë kërkesën në gjykatë jo më vonë se 15 ditë nga koha e paraqitjes së kërkesës së shtetit kërkues.

4. Gjykata, për caktimin e masave shtrënguese dhe të sekuestrimit, respekton rregullat e Kodit të Procedurës Penale.

5. Masat shtrënguese dhe sekuestrimi caktohen nëse urdhri ndërkombëtar i arrestit ose kërkesa e shtetit të huaj përmban:

- a) gjenealogjet e shtetasit të huaj;
- b) të dhënat mbi autoritetin gjyqësor të huaj që ka lëshuar urdhrin ndërkombëtar të arrestit ose një kopje të aktit, me të cilin është urdhëruar masa shtrënguese apo sekuestrimi;
- c) të dhënat mbi veprën penale, për të cilën kërkohej masa shtrënguese ose sekuestrimi; dhe
- ç) deklarin e shtetit kërkues se do të paraqitet një kërkesë për ekstradim.

6. Prokurori i Përgjithshëm njofton Ministrinë e Drejtësisë për caktimin e masave shtrënguese dhe sekuestrimet, sipas këtij neni, brenda 5 ditëve nga data e shpalljes së vendimit gjyqësor.

7. Ministria e Drejtësisë njofton shtetin kërkues brenda 10 ditëve nga data e shpalljes së vendimit gjyqësor.

8. Masat shtrënguese revokohen sipas afateve të përcaktuara në nenet 493 pika 4 dhe 494 pika 6 të Kodit të Procedurës Penale. Këto afate fillojnë të ecin nga koha e përcaktuar në këto nene, edhe në rast se personi, për të cilin kërkohej ekstradimi, është i ndaluar në bazë të një vendimi tjetër gjyqësor.

9. Kur masat shtrënguese, të caktuara përpara paraqitjes së kërkesës për ekstradim, revokohen për shkak të mbarimit të afateve, ndaj personit nuk mund të caktohet përsëri masë shtrënguese, përveçse kur shteti kërkues paraqet kërkesën për ekstradim.

Neni 36

Arrestimi nga policia gjyqësore

1. Në rastet e ngutshme të arrestimit të personit, kundër të cilit është paraqitur kërkesa për arrestimin e përkohshëm, zbatohen rregullat e nenit 495 të Kodit të Procedurës Penale.

2. Me kërkesë të Prokurorit të Përgjithshëm, Ministria e Drejtësisë realizon përkthimin e akteve të kërkuara brenda 24 orëve.

Neni 37

Shqyrtimi i kërkesës për ekstradim

1. Brenda 5 ditëve nga depozitimi i kërkesës së prokurorit, gjyqtari i caktuar për gjykimin e çështjes cakton datën e seancës gjyqësore për shqyrtimin e kërkesës për ekstradim.

2. Seanca zhvillohet me pjesëmarrjen e detyrueshme të prokurorit dhe të mbrojtësit. Kur mbrojtësi i zgjedhur nuk paraqitet, gjykata cakton një mbrojtës kryesisht.

3. Gjatë shqyrtimit të kërkesës për ekstradim, gjykata respekton rregullat e Kodit të Procedurës Penale.

Neni 38

Urdhri ndërkombëtar i arrestit të shtetasve shqiptarë

1. Zyra e Interpolit, me marrjen e një urdhri ndërkombëtar arresti nga një shtet i huaj kundër një shtetasi shqiptar, në të cilin deklarohet qëllimi i shtetit kërkues për ekstradimin e personit, menjëherë dhe gjithsesi, brenda 5 ditëve, ia përcjell Ministrisë së Drejtësisë.

2. Ministria e Drejtësisë, brenda 5 ditëve nga marrja e urdhrit ndërkombëtar, ia përcjell atë Prokurorit të Përgjithshëm.

3. Prokurori i Përgjithshëm, nëpërmjet prokurorit pranë gjykatës kompetente për procedimin penal të shtetasit shqiptar, mund të procedojë për arrestimin e përkohshëm të shtetasit shqiptar, duke respektuar rregullat e neneve 493-495 të Kodit të Procedurës Penale dhe të neneve 35 e 36 të këtij ligji.

4. Prokurori i Përgjithshëm, brenda 10 ditëve nga marrja e urdhrit ndërkombëtar prej Ministrisë së Drejtësisë, nëpërmjet shërbimeve të Policisë Gjyqësore:

a) verifikon gjenealogjetet e sakta të shtetasit shqiptar të kërkuar, duke përfshirë edhe shtetësinë e tij;

b) merr të dhëna për vendndodhjen e saktë të shtetasit shqiptar të kërkuar;

c) verifikon nëse shtetasi shqiptar është i dënuar me vendim penal me burgim të formës së prerë nga autoritetet gjyqësore vendase;

ç) verifikon nëse ndaj shtetasit shqiptar është caktuar një masë sigurimi shtrënguese për efekte të një procedimi penal nga autoritetet gjyqësore vendase.

5. Prokurori i Përgjithshëm, brenda 5 ditëve nga përfundimi i veprimeve të përcaktuara në pikën 4 të këtij neni, njofton Ministrinë e Drejtësisë për pamundësinë e ekstradimit të shtetasit shqiptar për shkak të shtetësisë së tij. Ky njoftim përmban edhe informacionin për mënyrat e procedimit penal, të pranuar nga legjislacioni shqiptar, sipas rastit nëpërmjet:

a) transferimit të procedimeve penale;

b) njohjes së vendimit penal të huaj; ose

c) dërgimit të akteve dhe provave nëpërmjet letërporosive.

6. Ministria e Drejtësisë, brenda 5 ditëve nga marrja e njoftimit të Prokurorit të Përgjithshëm, sipas pikës 4 të këtij neni, ia përcjell atë shtetit të huaj që ka lëshuar urdhrin ndërkombëtar të arrestit.

7. Prokurori pranë gjykatës kompetente për procedimin penal të shtetasit shqiptar, nëse nuk procedon sipas pikës 3 të këtij neni, shënon në regjistrin e njoftimeve të veprave penale të dhënës së urdhrit ndërkombëtar të arrestit, me qëllim kryerjen e veprimeve procedurale verifikuese për fillimin e procedimit penal. Në rast se prokurori vendos mosfillimin e procedimit penal, ia njofton këtë vendim Ministrisë së Drejtësisë, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm, brenda 5 ditëve nga marrja e tij.

8. Në të njëjtën mënyrë veprohet edhe nëse shtetësia shqiptare e personit vërtetohet gjatë caktimit dhe zbatimit të masave shtrënguese.

9. Rregullat e këtij neni nuk zbatohen në rast të marrëveshjeve ndërkombëtare që lejojnë ekstradimin e shtetasit shqiptar.

Neni 39

Vendimi i gjykatës për ekstradimin

1. Përveç kushteve të vendosura në nenin 498 pika 1 të Kodit të Procedurës Penale dhe të nenit 11 të Kodit Penal, gjykata jep vendim në favor të ekstradimit, kur konstaton se janë plotësuar edhe kushtet e nenit 32 të këtij ligji.

2. Në rastet e tjera, gjykata vendos kundër ekstradimit.

3. Vendimi gjyqësor i dhënë sipas këtij neni depozitohet në sekretarinë gjyqësore brenda 3 ditëve nga shpallja e tij.

Neni 40

Disponimi i Ministrit të Drejtësisë për ekstradimin

1. Prokurori i Përgjithshëm, brenda 7 ditëve nga data e marrjes formë të prerë të vendimit gjyqësor për ekstradimin, ia përcjell të gjitha aktet Ministrit të Drejtësisë.

2. Në rast të një vendimi gjyqësor në favor të kërkesës për ekstradim, Ministri i Drejtësisë, pas verifikimit dhe vlerësimit të të gjithë dokumentacionit, mund të disponojë me urdhër ekstradimin duke respektuar afatin dhe procedurat e nenit 499 të Kodit të Procedurës Penale.

3. Nëse Ministri i Drejtësisë, gjatë verifikimit të dokumentacionit, konstaton mangësi të akteve, brenda 7 ditëve i kërkon Prokurorit të Përgjithshëm plotësimin e tyre. Prokurori i Përgjithshëm plotëson dokumentacionin brenda 20 ditëve nga data e marrjes formë të prerë të vendimit gjyqësor.

4. Në rast se Ministri i Drejtësisë nuk disponon brenda afatit për ekstradimin ose në rast të një vendimi gjyqësor kundër ekstradimit apo në rast të mosveprimit në kohë të shtetit kërkues zbatohen rregullat e nenit 499 të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 41

Ekstradimi i shtyrë ose i kushtëzuar

1. Ministri i Drejtësisë, në rastin kur ekstradimi pezullohet sipas nenit 500 të Kodit të Procedurës Penale, mund të disponojë me urdhër dorëzimin e shtyrë në kohë të të ekstraduarit pas përfundimit të procedimit penal apo të ekzekutimit të dënimit penal të dhënë në Shqipëri.

2. Prokurori i Përgjithshëm, të paktën 30 ditë përpara përfundimit të shkakut të pezullimit, njofton Ministrin e Drejtësisë. Pas këtij njoftimi, Ministri i Drejtësisë njofton shtetin kërkues nëse ky i fundit ka ende interes për realizimin e ekstradimit.

3. Nëse shteti kërkues njofton se ka interes për realizimin ekstradimit, Ministri i Drejtësisë vepron sipas nenit 40 të këtij ligji.

4. Ministri i Drejtësisë mund të disponojë me urdhër ekstradimin e përkohshëm të personit me kushte të përcaktuara në marrëveshje të shprehur me shtetin kërkues. Ekstradimi i përkohshëm disponohet për kryerjen e veprimeve urgjente procedurale, nëse një gjë e tillë nuk pengon procedimin penal apo ekzekutimin e vendimit penal në Shqipëri dhe nëse shteti kërkues jep garanci se personi i ekstraduar do të ruhet dhe do të kthehet në Shqipëri brenda afatit të përcaktuar paraprakisht.

Neni 42

Parimi i specialitetit

1. Ministri i Drejtësisë përcakton në urdhrin që disponon ekstradimin e një shtetasi të huaj kërkesën për respektimin e parimit të specialitetit. Për këtë qëllim, në fillim të procedurës së ekstradimit dhe kur garancitë nuk janë dhënë, Ministri i Drejtësisë kërkon nga shteti kërkues që:

a) i ekstraduari nuk duhet të ndiqet penalisht për një vepër tjetër penale të kryer përpara ekstradimit;

b) i ekstraduari nuk duhet t'i nënshtrohet ekzekutimit të një vendimi për një vepër tjetër penale të kryer përpara ekstradimit;

c) ndaj të ekstraduarit nuk duhet të zbatohet një dënim më i rëndë sesa dënimi me të cilin ai është dënuar dhe as dënimi me vdekje;

ç) i ekstraduari, nëse është gjykuar në mungesë, të ketë të drejtën e rishikimit të vendimit gjyqësor të dhënë ndaj tij; dhe

d) i ekstraduari nuk duhet të ekstradohet drejt një shteti të tretë, pa pëlqimin e Republikës së Shqipërisë, për ekzekutimin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë për dënimin me burgim ose për ekzekutimin e një mase sigurimi shtrënguese të karakterit personal për kufizimin e lirisë, të dhënë përpara se ekstradimi të lejohej.

2. Ky parim nuk respektohet në rastet e parashikuara nga neni 490 pikat 2 dhe 3 të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 43

Njoftimi i urdhrin të Ministrin të Drejtësisë që disponon ekstradimin

1. Ministri i Drejtësisë ia komunikon menjëherë shtetit kërkues dhe Ministrisë së Brendshme urdhrin që disponon ekstradimin e një shtetasi të huaj.

2. Zyra e Interpolit, në bashkëpunim me autoritetin homolog të shtetit kërkues, merr masat

teknike për të realizuar dorëzimin dhe njofton menjëherë Ministrinë e Drejtësisë për vendin dhe datën e dorëzimit të të ekstraduarit. Dorëzimi i të ekstraduarit kryhet nga Zyra e Interpolit, e cila menjëherë njofton Ministrinë e Drejtësisë dhe Prokurorin e Përgjithshëm.

Neni 44

Ekstradimi i thjeshtuar

1. Personi, për të cilin kërkohet ekstradimi, mund të japë pëlqimin që të dorëzohet vetë të shteti kërkues dhe për heqjen dorë nga e drejta për të përfutur nga parimi i specialitetit përmes një procedure të thjeshtuar. Pëlqimi dhe heqja dorë janë të parevokueshme.

2. Ky pëlqim jepet nga personi në seancë gjyqësore, e cila zhvillohet me pjesëmarrjen e domosdoshme të prokurorit dhe të mbrojtësit. Gjykata informon personin për avantazhet, pasojat e ekstradimit të thjeshtuar dhe për pamundësinë e revokimit të pëlqimit dhe heqjes dorë. Në këtë rast nuk zhvillohet gjykim për shqyrtimin e kërkesës për ekstradim.

3. Prokurori i Përgjithshëm, brenda 5 ditëve nga zhvillimi i kësaj seance, njofton Ministrinë e Drejtësisë mbi pëlqimin për ekstradimin e thjeshtuar, duke i dërguar kopje të procesverbalit gjyqësor që dokumenton këtë seancë. Ministri i Drejtësisë njofton shtetin kërkues brenda 10 ditëve nga zhvillimi i seancës.

4. Në vijim zbatohen rregullat për ekstradimin e zakonshëm.

Neni 45

Riekstradimi

1. Kur shteti kërkues riparaqet kërkesë për riekstradimin e personit, i cili pas ekstradimit të parë i është shmangur procedimit penal ose ekzekutimit të dënimit penal në shtetin kërkues dhe ka hyrë në territorin shqiptar, personi mund të riekstradohet mbi bazën e një kërkesë të përsëritur, duke zbatuar rregullat e këtij seksioni.

2. Në këtë rast, Ministri i Drejtësisë, pasi merr edhe mendimin e Prokurorit të Përgjithshëm, mund të njoftojë shtetin kërkues se nuk është e nevojshme riparaqitja e dokumenteve që shoqërojnë kërkesën për ekstradim, me përjashtim të dokumentit që provon shmangien e të ekstraduarit nga procedimi penal ose ekzekutimi i dënimit penal.

Neni 46

Përsëritja e procedurave gjyqësore

Nëse pas marrjes formë të prerë të vendimit gjyqësor mbi kërkesën për ekstradim, por përpara nxjerrjes së urdhrit të ministrit për disponimin mbi ekstradimin, ndryshojnë kushtet e ekstradimit të parashikuara në nenin 32 të këtij ligji, Ministri i Drejtësisë i përcjell Prokurorit të Përgjithshëm fashikullin e plotë, duke i kërkuar të iniciojë rishikimin e vendimit gjyqësor. Në këtë rast zbatohen rregullat e Kodit të Procedurës Penale.

Neni 47

Dorëzimi i sendeve të sekuestruara

1. Sendet e sekuestruara, sipas këtij seksioni, i dorëzohen shtetit kërkues me kërkesë të tij pas disponimit të ekstradimit.

2. Dorëzimi i sendeve mund të bëhet edhe nëse i ekstraduari nuk dorëzohet për shkak të vdekjes ose sëmundjes së rëndë, por me kusht që ekstradimi i tij të jetë disponuar.

3. Nëse këto sende i janë nënshtruar sekuestrimit ose konfiskimit, për qëllime të një procedimi gjyqësor në Shqipëri, ato mund të mbahen përkohësisht deri në përfundimin e procedimit gjyqësor, ose mund t'i dorëzohen shtetit kërkues, me kusht që ato të kthehen.

4. Dispozitat e këtij neni nuk zbatohen në rastet e parashikuara nga shkronjat “b” dhe “c” të pikës 3 të nenit 23 të këtij ligji.

SEKSIONI II

EKSTRADIMI NGA JASHTË SHTETIT

Neni 48

Shpallja në kërkim ndërkombëtar

1. Prokurori i ekzekutimit, nëse ka të dhëna se i dënuari nuk gjendet brenda territorit shqiptar, mund të nxjerrë urdhrin për kërkimin ndërkombëtar të tij për qëllime të ekzekutimit të vendimit penal me burgim të formës së prerë.

2. Prokurori i çështjes, nëse ka të dhëna se personi i kërkuar nuk gjendet brenda territorit shqiptar, mund të nxjerrë urdhrin për kërkimin ndërkombëtar të tij për qëllim të ekzekutimit të masës së sigurimit për kufizimin e lirisë personale.

3. Urdhri i kërkimit ndërkombëtar përmban:

a) prokurorin që ka lëshuar urdhrin e kërkimit;

b) gjenealogjin e personit që kërkohet dhe çdo e dhënë tjetër, e vlefshme për identifikimin e tij;

c) gjykatën dhe të dhëna për vendimin gjyqësor që ka caktuar masën e sigurimit ose ka dhënë vendimin penal të dënimit;

ç) kohëzgjatjen e masës së sigurimit, kur ajo është caktuar me afat ose kohën e mbetur të masës së dënimit;

d) emërtimin e veprës penale dhe një përshkrim të përmbledhur të faktit penal;

dh) deklarin se ky person kërkohet për qëllime të ekstradimit.

4. Prokurori ia dërgon menjëherë urdhrin e kërkimit ndërkombëtar Prokurorit të Përgjithshëm, i cili ia përcjell Zyrës së Interpolit për komunikimin ndërkombëtar të urdhrin.

5. Prokurori i Përgjithshëm dhe Ministri i Brendshëm, me udhëzim të përbashkët, përcaktojnë procedurat e nxjerrjes së urdhrin të kërkimit ndërkombëtar, si dhe rregulla të detajuara për afatet dhe mënyrat e shkëmbimit të informacionit për nxjerrjen dhe komunikimin e tij.

Neni 49

Kërkesa për ekstradim

1. Kur ndaj një personi që gjendet jashtë shtetit është caktuar një masë siguri për kufizimin e lirisë në një procedim penal, ose nëse ndaj tij është dhënë një vendim dënimi me burgim i formës së prerë, Ministri i Drejtësisë, edhe para paraqitjes së kërkesës për ekstradimin e tij, bazuar mbi informacionin dhe dokumentet e përcjella nga Prokurori i Përgjithshëm.

2. Kërkesa duhet të plotësojë kushtet e nenit 5 të këtij ligji dhe i paraqitet shtetit të kërkuar nëpërmjet kanaleve diplomatike.

Neni 50

Kërkesa për ndalim të përkohshëm

1. Në raste urgjente, nëse ka rrezik që personi, për të cilin kërkohet ekstradimi, të largohet ose të fshihet, Ministri i Drejtësisë, edhe para paraqitjes së kërkesës për ekstradim, mund të kërkojë që shteti i kërkuar të ndalojë përkohësisht personin.

2. Kërkesa për ndalim të përkohshëm përmban elementet e parashikuara në nenin 35 të këtij ligji.

Neni 51

Garancitë në lidhje me personin e ekstraduar

1. Kur personi i kërkuar ekstradohet, ai gëzon të gjitha të drejtat e parashikuara në nenin 42 të këtij ligji, me përjashtim të rastit kur i ekstraduari ka hequr dorë nga këto të drejta dhe kur shteti i kërkuar e ka përcaktuar një gjë të tillë shprehimisht në kërkesë.

2. Kur ekstradimi në Republikën e Shqipërisë i një personi të kërkuar është dhënë sipas kushteve të caktuara, në lidhje me llojin ose afatin e dënimit që mund të jepet ose ekzekutohet dhe është pranuar me këto kushte, autoritetet gjyqësore vendase janë të detyruara t'i respektojnë këto

kushte gjatë procedimit penal apo gjatë ekzekutimit të dënimit.

3. Kur i ekstraduari është ndaluar në shtetin e kërkuar për veprën penale për të cilën ai është ekstraduar, koha që ai ka kaluar në ndalim llogaritet në masën e dënimit.

4. Vendimi penal i formës së prerë, i dhënë ndaj personit të ekstraduar nga autoritetet gjyqësore vendase, në mungesë të tij, mund të rishikohet me kërkesë të të ekstraduarit, nëse Ministri i Drejtësisë i ka dhënë një garanci të tillë shtetit të kërkuar. Kërkesa për rishikim paraqitet brenda 30 ditëve nga mbërritja e të ekstraduarit në territorin shqiptar dhe shqyrtimi i saj ndjek rregullat e Kodit të Procedurës Penale.

Neni 52

Kërkesa për transit nëpër territorin e Republikës së Shqipërisë dhe shpenzimet

Në rastin e kalimit transit përmes territorit shqiptar të një personi të ekstraduar nga një shtet në tjetrin zbatohen rregullat e nenit 502 të Kodit të Procedurës Penale.

KREU IV

NJOHJA DHE EKZEKUTIMI I VENDIMEVE PENALE

SEKSIONI I

EKZEKUTIMI I VENDIMEVE PENALE TË HUAJA

Neni 53

Dispozita të përgjithshme

1. Ministria e Drejtësisë dhe autoritetet gjyqësore vendase, për njohjen dhe ekzekutimin e vendimeve penale të huaja, zbatojnë rregullat e Kodit të Procedurës Penale dhe të këtij ligji.

2. Vendimi i një gjykate të huaj për dënimin me burgim mund të njihet:

a) me kërkesë të shtetit dënues, kur personi i dënuar është shtetas shqiptar dhe ka vendbanim ose vendqëndrim në Shqipëri; dhe

b) me kërkesën e një shtetasi shqiptar që vuan dënimin në shtetin dënues, për transferim dhe vazhdim të vuajtjes së dënimit në Shqipëri.

3. Ministria e Drejtësisë, kur i vjen një kërkesë për njohje të një vendimi penal të huaj nga shteti dënues në gjuhë të huaj, mund t'i kërkojë shtetit dënues përkthimin e saj në gjuhën shqipe. Në rast se përkthimi kryhet nga Ministria e Drejtësisë, shpenzimet e përkthimit evidentohen për t'u përfshirë si pjesë e shpenzimeve procedurale.

4. Ministria e Drejtësisë ia dërgon aktet brenda 30 ditëve nga marrja e tyre prokurorit të rrethit gjyqësor të vendbanimit ose vendqëndrimit të personit, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm.

5. Prokurori paraqet kërkesën në gjykatë brenda 10 ditëve nga marrja e akteve. Nëse gjykata që ka marrë aktet konstaton që nuk ka kompetencë për të marrë vendim, ajo shpall moskompetencën e saj dhe ia dërgon aktet gjykatës kompetente, duke njoftuar njëkohësisht Ministrinë e Drejtësisë.

Neni 54

Kërkesat për njohjen dhe ekzekutimin e vendimeve penale të huaja

Përveç kushteve të parashikuara në nenin 514 të Kodit të Procedurës Penale, vendimi penal i huaj njihet dhe ekzekutohet edhe kur plotësohen kushtet e mëposhtme:

a) në kohën e paraqitjes së kërkesës për njohje në Ministrinë e Drejtësisë, personit të dënuar i kanë mbetur për të vuajtur të paktën edhe gjashtë muaj burgim;

b) ekzekutimi i vendimit të dënimit, në bazë të legjislacionit të brendshëm, nuk është parashkruar.

Neni 55

Dokumentet që duhet t'i bashkëngjiten kërkesës së shtetit dënues

1. Ministria e Drejtësisë i paraqet shtetit dënues kërkesën për plotësim dokumentacioni, pa ia përcjellë aktet autoriteteve gjyqësore vendase, nëse kërkesa e shtetit kërkuar nuk shoqërohet nga dokumentet e mëposhtme:

- a) origjinalin ose kopje të njësuar të vendimit penal me përcaktimin që është i formës së prerë;
- b) gjenealogjetet e personit të dënuar, duke përfshirë edhe të dhënat për shtetësinë, vendbanimin dhe vendqëndrimin, vendlindjen, si dhe të dhëna të tjera që mund të jenë të rëndësishme për përcaktimin e gjykatës kompetente që do të vendosë mbi kërkesën;
- c) të dhëna për ekzekutimin e vendimit të dhënë, duke përfshirë informacionin për kohën e kaluar në ndalim dhe/ose duke vuajtur dënimin me burgim;
- ç) një kopje të dispozitave ligjore, ku bazohet vendimi që kërkohet të njihet;
- d) një paraqitje e përmbledhur e ecurisë së procedimit penal.

2. Kur Ministria e Drejtësisë konstaton që dokumentacioni është i plotë, brenda 20 ditëve ia dërgon prokurorit kompetent, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm.

3. Nëse shteti dënues nuk paraqet dokumentet e kërkuara brenda tre muajve, kërkesa dhe aktet i kthehen shtetit dënues. Megjithatë procedura rifillon në rast të riparaqitjes së kërkesës dhe akteve të plotësuar nga shteti dënues.

4. Kërkesa për plotësim dokumentacioni mund të paraqitet edhe nga autoritetet gjyqësore vendase, nëse ato konstatojnë gjatë shqyrtimit të kërkesës një gjë të tillë. Kjo kërkesë përcillet nëpërmjet Ministrisë së Drejtësisë. Ky rregull nuk zbatohet nëse në një marrëveshje ndërkombëtare të detyrueshme parashikohet ndryshe.

Neni 56

E drejta e mbrojtjes me avokat

Gjatë gjykimit, personi ndaj të cilit kërkohet njohja dhe ekzekutimi i një vendimi penal të huaj, ka të drejtën e mbrojtjes të zgjedhur ose të caktuar, sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 57

Mënyra e procedimit nga gjykata

1. Brenda dhjetë ditëve nga depozitimi i kërkesës së prokurorit, gjyqtari i çështjes cakton datën e seancës gjyqësore dhe urdhëron njoftimin e palëve.

2. Seanca zhvillohet me pjesëmarrjen e detyrueshme të prokurorit dhe të mbrojtjesit.

3. Në marrjen e vendimit për kërkesën, gjykata merr parasysh faktet e konstatuara në vendimin e huaj.

4. Në caktimin e dënimit, gjykata respekton kushtet e nenit 516 të Kodit të Procedurës Penale, si dhe mbështetet në legjislacionin penal shqiptar, duke arsyetuar edhe rrethanat e vlerësuara.

5. Për depozitim të vendimit në sekretari dhe njoftimin e tij zbatohen rregullat e Kodit të Procedurës Penale.

6. Vendimi mund të ankimohet në një gjykatë të një niveli më të lartë nga prokurori, i dënuari ose mbrojtësi i tij brenda 10 ditëve nga shpallja ose njoftimi i tij.

Neni 58

Përcjellja e vendimit

1. Prokurori i Përgjithshëm i përcjell Ministrisë së Drejtësisë, brenda 15 ditëve nga marrja formë të prerë, kopjen e vendimit gjyqësor për njohjen e vendimit penal të huaj.

2. Ministria e Drejtësisë, brenda 10 ditëve nga marrja e vendimit të njohjes nga Prokurori i Përgjithshëm, njofton shtetin dënues.

Neni 59

Ekzekutimi i vendimit penal të huaj

Vendimi penal i huaj, pas njohjes, ekzekutohet në përputhje me nenin 518 të Kodit të

Neni 60

**Ekzekutimi i vendimeve të huaja në rastin e transferimit
për vazhdimin e vuajtjes së dënimit**

1. Shtetasi shqiptar që vuan një dënim me burgim në një shtet të huaj, me kërkesë të tij, mund të transferohet në Shqipëri për të vazhduar vuajtjen e dënimit me burgim pasi vendimi të jetë njohur nga autoritetet gjyqësore vendase.

2. Nëse shteti dënues paraqet aktin, me të cilin i dënuari ka marrë njoftim për vendimin e njohjes, Ministria e Drejtësisë ia përcjell këtë akt njoftimi Prokurorit të Përgjithshëm dhe gjykatës që ka dhënë vendimin e njohjes.

3. Pasi vendimi penal i huaj të jetë njohur dhe autoritetet kompetente të shtetit dënues të kenë pranuar transferimin e të dënuarit, fillon marrja e masave për transferimin e personit të dënuar nga shteti dënues në Shqipëri, duke u zbatuar, për aq sa është e mundur, rregullat për dorëzimin e personit të ekstraduar.

4. Mënyra e pagimit dhe ndarja e shpenzimeve të transferimit përcaktohen me udhëzim të përbashkët të Ministrisë të Financave, Ministrisë të Brendshme dhe Prokurorit të Përgjithshëm.

Neni 61

Veprime gjatë ekzekutimit të vendimit

1. Vendimi gjyqësor i huaj, i njohur sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale dhe të këtij ligji, nuk mund të rishikohet nga gjykatat shqiptare.

2. Gjatë ekzekutimit, dënimi i dhënë me vendimin gjyqësor të huaj mund të ulet, falet ose amnistohet, sipas rregullave të legjislacionit shqiptar.

3. Në rast se dënimi ulet, falet apo amnistohet nga shteti dënues, Ministri i Drejtësisë, bazuar në parimin e reciprocitetit me shtetin dënues, i përcjell aktet e dërguara nga shteti dënues prokurorit të ekzekutimit, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm. Prokurori i ekzekutimit paraqet kërkesë në gjykatën që ka dhënë vendimin e njohjes, e cila deklaron me vendim, sipas rastit, uljen ose shuarjen e dënimit.

4. Ministria e Drejtësisë njofton shtetin dënues për rrethanat e parashikuara në këtë nen.

SEKSIONI II

EKZEKUTIMI I VENDIMEVE PENALE SHQIPTARE JASHTË SHTETIT

Neni 62

Kushtet e ekzekutimit

1. Ministria e Drejtësisë, përveç kushteve të parashikuara në nenin 519 të Kodit të Procedurës Penale, kërkon njohjen dhe ekzekutimin e vendimeve penale nga një shtet i huaj edhe kur:

a) vendimi penal i dhënë nga një autoritet gjyqësor vendas nuk mund të ekzekutohet brenda territorit shqiptar; ose

b) ekzekutimi i dënimit penal jashtë shtetit mund t'i shërbejë një rehabilitimi më të mirë social të personit të dënuar.

2. Në paraqitjen e kësaj kërkeje, Ministria e Drejtësisë bazohet në informacionin dhe dokumentet e përcjella nga Prokurori i Përgjithshëm.

Neni 63

Procedura e paraqitjes së kërkesës

1. Kërkesa e paraqitur përpara një shteti të huaj, për ekzekutimin e vendimit penal të një gjykate vendase, shoqërohet me dokumentet e parashikuara nga neni 55 i këtij ligji.

2. Kërkesa paraqitet në gjuhën e shtetit, tek i cili kërkohet njohja dhe ekzekutimi i vendimit

ose në një gjuhë tjetër të pranuar prej tij.

Neni 64

Transferimi i shtetasve të huaj për vazhdimin e vuajtjes së dënimit të dhënë në Shqipëri

1. Për transferimin e shtetasit të huaj të dënuar me një vendim penal të dhënë në Shqipëri zbatohen rregullat e nenit 520 të Kodit të Procedurës Penale.

2. Seanca gjyqësore zhvillohet me pjesëmarrjen e detyrueshme të prokurorit dhe të mbrojtësit. Prokurori ia dërgon aktet Ministrisë së Drejtësisë brenda 10 ditëve nga zhvillimi i seancës.

3. Për dorëzimin e të dënuarit te shteti dënues, fillon marrja e masave duke u zbatuar, për aq sa është e mundur, rregullat për dorëzimin e personit të ekstraduar.

Neni 65

Pasojat e pranimit të ekzekutimit në rastin e rishikimit ose ndërprerjes së ekzekutimit të vendimit penal

1. Nëse pas njohjes dhe fillimit të ekzekutimit të vendimit gjyqësor shqiptar jashtë shtetit, në Shqipëri është vendosur rishikimi i vendimit gjyqësor, ulja ose shuarja e dënimit, Prokurori i Përgjithshëm njofton menjëherë Ministrinë e Drejtësisë. Ministria e Drejtësisë, brenda 10 ditëve nga marrja e informacionit dhe dokumenteve nga Prokurori i Përgjithshëm, njofton shtetin e kërkuar.

2. Nëse shteti i kërkuar njofton se ekzekutimi i vendimit të njohur prej tij është i pamundur të kryhet, Ministria e Drejtësisë njofton menjëherë Prokurorin e Përgjithshëm për këtë fakt dhe ekzekutimi vazhdon në Republikën e Shqipërisë.

KREU V

TRANSFERIMI I PROCEDIMEVE PENALE

SEKSIONI I

TRANSFERIMI I PROCEDIMEVE PENALE TE SHTETET E HUAJA

Neni 66

Transferimi i procedimit penal në një shtet të huaj

Kur personi dyshohet për kryerjen e një veprë penale të dënueshme, sipas ligjit penal shqiptar, Ministri i Drejtësisë, kur plotësohen kushtet e nenit 67 të këtij ligji, i kërkon shtetit të huaj të fillojë procedimin penal.

Neni 67

Kushtet e transferimit të procedimit penal

Transferimi i procedimit penal kërkohet kur:

a) personi i dyshuar ka vendbanimin ose vendqëndrimin në shtetin e kërkuar; dhe
b) nuk është i mundur ose i përshtatshëm procedimi i personit në Shqipëri për një ose më shumë nga shkaqet e mëposhtme:

i) personi i dyshuar është shtetas i shtetit të kërkuar ose shteti i kërkuar është shteti i tij i origjinës;

ii) personi i dyshuar është duke vuajtur ose duhet të vuajë një dënim me burgim në shtetin e kërkuar;

iii) shteti i kërkuar ka filluar procedimin penal për të njëjtën vepër penale ose për vepra të tjera penale kundër personit të dyshuar;

iv) çmohet se transferimi i procedimit penal i shërben zgjidhjes së drejtë e të përshtatshme të çështjes dhe procesit të rregullt ligjor;

v) ekzekutimi i dënimit penal të dhënë në shtetin e kërkuar mund t'i shërbejë një rehabilitimi më të mirë social të personit të dënuar;

vi) nuk mund të sigurohet thirrja dhe pjesëmarrja e personit të dyshuar në procedimin penal në Shqipëri;

vii) ekzekutimi i një dënimi të mundshëm me burgim mund të jetë i vështirë dhe nuk mund të realizohet nëpërmjet procedurës së ekstradimit apo është refuzuar kërkesa për ekstradim.

Neni 68

Vendimi për të kërkuar transferimin

1. Vendimi për të kërkuar transferimin e procedimit penal merret nga organi i prokurorisë ose gjykata që procedon. Vendimi mund të ankimohet nga i pandehuri, mbrojtësi ose i dëmtuari në gjykatë brenda 10 ditëve nga marrja dijeni. Në këtë rast, gjykata vendos për ankimin brenda 5 ditëve nga paraqitja e tij, mbi bazë dokumentesh.

2. Vendimi për të kërkuar transferimin në fazën e hetimeve paraprake nuk e pengon prokurorin që të marrë prova. Prokurori vendos zgjatjen e afatit të hetimeve, sipas nenit 324 të Kodit të Procedurës Penale, në pritje të vendimit të shtetit të kërkuar. Ai ia njofton vendimin për zgjatjen e afatit hetimor Ministrisë së Drejtësisë, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm.

3. Nëse vendimi për të kërkuar transferimin merret gjatë shqyrtimit gjyqësor, gjykata pezullon shqyrtimin gjyqësor dhe zbaton, për aq sa është e mundur, rregullat e nenit 343 të Kodit të Procedurës Penale. Pezullimi nuk pengon autoritetin gjyqësor vendas që të marrë prova që mund të çojnë në pafajësinë e të pandehurit dhe, kur vonesa paraqet rrezik, çdo provë tjetër të kërkuar nga palët.

Neni 69

Përcjellja e kërkesës

1. Prokurori i çështjes, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm, brenda 15 ditëve nga data që vendimi i transferimit ka marrë formë të prerë, i përcjell Ministrisë së Drejtësisë vendimin gjyqësor të transferimit dhe fashikullin gjyqësor.

2. Ministria e Drejtësisë, brenda 30 ditëve nga marrja e akteve prej Prokurorit të Përgjithshëm, ia përcjell ato shtetit të kërkuar dhe i kërkon të njoftohet për pranimin ose jo të transferimit të procedimit penal.

3. Aktet përkthehen nga Ministria e Drejtësisë në gjuhën e shtetit të kërkuar ose në një gjuhë të pranuar prej tij. Shpenzimet e përkthimit evidentohen dhe i përcillen organit të prokurorisë për t'u përfshirë në shpenzimet procedurale të parapaguara, sipas nenit 485 të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 70

Pasojat e pranimit ose të refuzimit nga shteti i kërkuar

1. Ministria e Drejtësisë i përcjell prokurorit të çështjes, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm, njoftimin e shtetit të huaj për pranimin ose refuzimin e transferimit të procedimit penal.

2. Nëse shteti i kërkuar pranon transferimin e procedimit penal, autoriteti gjyqësor vendas që procedon vendos pushimin e procedimit penal për këtë shkak.

3. Nëse shteti i kërkuar refuzon transferimin e procedimit penal, ose nuk dërgon njoftim brenda gjashtë muajve nga marrja e kërkesës, autoriteti gjyqësor vendas vazhdon procedimin penal.

SEKSIONI II

TRANSFERIMI I PROCEDIMEVE PENALE NGA SHTETET E HUAJA

Neni 71

Kushtet për pranimin e procedimit penal nga një shtet i huaj

1. Ministri i Drejtësisë mund të pranojë transferimin e procedimit penal në Shqipëri kur:
a) personi i dyshuar ka vendbanimin ose vendqëndrimin në Shqipëri; dhe

b) nuk është i mundur ose i përshtatshëm procedimi i personit në shtetin kërkues për një ose më shumë nga shkaqet e mëposhtme:

- i) personi i dyshuar është shtetas shqiptar ose shteti shqiptar është shteti i tij i origjinës;
- ii) personi i dyshuar është duke vuajtur ose duhet të vuajë një dënim me burgim në Shqipëri;
- iii) autoritetet gjyqësore vendase kanë filluar procedimin penal për të njëjtën vepër penale ose për vepra të tjera penale kundër personit të dyshuar;
- iv) çmohet se transferimi i procedimit penal i shërben zgjidhjes së drejtë e të përshtatshme të çështjes dhe procesit të rregullt ligjor;
- v) ekzekutimi i dënimit penal të dhënë në Shqipëri mund t'i shërbejë një rehabilitimi më të mirë social të personit të dënuar;
- vi) nuk mund të sigurohet thirrja dhe pjesëmarrja e personit të dyshuar në procedimin penal në shtetin kërkues;
- vii) ekzekutimi i një dënimi të mundshëm me burgim në shtetin kërkues mund të jetë i vështirë dhe nuk mund të realizohet nëpërmjet procedurës së ekstradimit apo është refuzuar kërkesa për ekstradim.

2. Transferimi i procedimit penal nuk pranohet nëse ekziston ndonjë prej rrethanave që nuk lejon fillimin e procedimit penal të parashikuar nga legjislacioni i brendshëm.

Neni 72

Veprimet e Ministrisë së Drejtësisë

1. Ministri i Drejtësisë, nëse pranon kërkesën për transferim të procedimit penal, ia përcjell aktet brenda 30 ditëve prokurorit të rrethit të vendbanimit të personit të dyshuar, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm, duke njoftuar njëkohësisht edhe shtetin kërkues.

2. Aktet përkthehen nga Ministria e Drejtësisë. Shpenzimet e përkthimit evidentohen dhe i përcillen organit të prokurorisë për t'u përfshirë në shpenzimet procedurale të parapaguara, sipas nenit 485 të Kodit të Procedurës Penale. Në raste të ndërlikuara, për shkak të vëllimit të akteve për përkthim, afati i përcaktuar në pikën 1 të këtij neni mund të zgjatet edhe 15 ditë.

3. Ministri i Drejtësisë, nëse ka konstatuar se kërkesës për transferim nuk i janë bashkëngjitur të gjitha aktet e nevojshme, por gjithsesi arrin në përfundimin që nuk është rasti për refuzimin e kërkesës për transferim, pranon transferimin e procedimit dhe ia përcjell aktet Prokurorit të Përgjithshëm. Në këtë rast, Ministria e Drejtësisë vepron, për aq sa është e mundur, sipas nenit 11 të këtij ligji. Aktet plotësuese të paraqitura nga shteti kërkues i përcillen organit të prokurorisë brenda 7 ditëve nga marrja e tyre, duke respektuar edhe detyrimin për përkthim.

4. Ministria e Drejtësisë vepron në të njëjtën mënyrë edhe në rast se i paraqitet kërkesë për plotësim aktesh nga autoritetet gjyqësore vendase.

Neni 73

Veprimet e prokurorit

1. Prokurori i rrethit gjyqësor ose ai i krimeve të rënda, me marrjen e kërkesës dhe akteve për transferim, regjistron procedimin penal dhe ndjek rregullat e Kodit të Procedurës Penale.

2. Nëse prokurori vendos mosfillimin e procedimit penal, për shkak të rrethanave që nuk e lejojnë fillimin e procedimit penal, ai njofton brenda 5 ditëve Ministrinë e Drejtësisë, nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm, duke i dërguar të gjitha aktet së bashku me vendimin e mosfillimit. Në këtë rast, Ministri i Drejtësisë ia kthen aktet shtetit kërkues, së bashku me vendimin e mosfillimit të procedimit penal, brenda 20 ditëve nga marrja e akteve prej prokurorisë.

3. Prokurori që procedon, njofton Ministrinë e Drejtësisë nëpërmjet Prokurorit të Përgjithshëm për çdo vendim që pezullon ose përfundon procedimin penal. Ministri i Drejtësisë ia përcjell menjëherë këto akte shtetit kërkues.

4. Me kërkesë të autoritetit gjyqësor të huaj, Ministria e Drejtësisë i kërkon Prokurorit të Përgjithshëm çdo informacion të nevojshëm për ecurinë e procedimit penal në Shqipëri, si dhe

vendimin gjyqësor përfundimtar.

Neni 74

Padia civile në procedimin penal të transferuar

Nëse aktet e përcjella nga shteti kërkues, sipas këtij seksioni, përmbajnë edhe padinë civile, ajo shqyrtohet sipas rregullave të Kodit të Procedurës Penale.

Neni 75

Vlefshmëria e veprimeve të marrjes së provave

Mjetet e kërkimit të provave dhe provat e marra nga autoritetet gjyqësore të huaja janë të vlefshme në procedimin penal të pranuar në Shqipëri, përveçse kur ato bien ndesh me parimet themelore të rendit juridik shqiptar dhe parimet e akteve ndërkombëtare për mbrojtjen e të drejtave dhe lirive themelore të njeriut.

KREU VI DISPOZITA TË FUNDIT

Neni 76

Aktet nënligjore

1. Mënyra dhe procedura e regjistrimit të dënimeve të dhëna ndaj shtetasve shqiptarë nga autoritetet gjyqësore të huaja përcaktohen me udhëzim të Ministrit të Drejtësisë brenda tre muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji. Në nxjerrjen e këtij udhëzimi, Ministri i Drejtësisë bazohet në parimin e mbrojtjes së të dhënave personale dhe të barazisë para ligjit.

2. Aktet nënligjore të nxjerra në zbatim të nenit 5 pika 3, nenit 48 pika 5, nenit 60 pika 4 bazohen në parimin e miradministrimit të fondeve dhe të procesit të rregullt ligjor.

Neni 77

Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 45 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.6363, datë 22.12.2009 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bamir Topi